

**ZÁKLADNÍ ŠKOLA
KOMENSKÉHO NÁMĚSTÍ 495
SLAVKOV U BRNA
1907–2007**

**ZÁKLADNÍ ŠKOLA
KOMENSKÉHO NÁMĚSTÍ 495
SLAVKOV U BRNA
1907–2007**

**Přístup, dítě,
uč se moudrým býti.**

Jan Amos Komenský

**ZÁKLADNÍ ŠKOLA SLAVKOV U BRNA, KOMENSKÉHO NÁM. 495
1907-2007**

Vážení přátelé!

V letošním roce si připomínáme 100. výročí založení naší školy. Je mi velkou ctí, že mohu s vámi toto výročí oslavit. Při této významné příležitosti si společně vzpomínáme na průběh událostí na naší škole. Jde jen o malý výběr z kronik a vzpomínek lidí, kteří zde prožili část svého života, na který rádi vzpomínají.

Slavkovské školství má ve své téměř šest set let staré historii jistě významné postavení. Vždyť první písemně doložený rektor Nikolaus je uváděn již v roce 1409. Proto mi dovolu, abych připomněl některé zajímavosti, které předcházely vzniku naší školy. Víím, že nedávno vyšlo několik publikací o našem městě a školách, ale při pročítání knih a kronik bych rád doplnil tyto informace: Na městské škole v druhé polovině 16. století působili luteránští lektori (mistři školní), například Jan Pelhřimovský a Johannes Přestický.

Roku 1595 Jiřík Dobřanský (mistr školní) byl zavražděn Janem Vilkou, varhaníkem, a vyřešilo se to tím, že to vraha stálo 27 zlatých. Od 16. století je již v našem městě uváděna také židovská škola. V roce 1875 byla otevřena první třída měšťanské školy, která mimo město Třešť byla první na Moravě.

Hraběnka Eleonora z Kounic založila v roce 1873 ve Slavkově mateřskou školku pro 40 chudobných dětí v panských domech č. 107 a 108. Dostávaly denně oběd i svačinu a jednou do roka šaty. Školka skončila svoji činnost v roce 1905. Stará školní budova stála v ulici Zahradní č. 103 (dnes budova školky na Kolářkově náměstí) a roku 1781 do ní chodily děti ze Slavkova, Špitálky, Němčan a Hodějic.

Roku 1859 podalo město žádost k vyšším úřadům o zřízení školy hlavní. Nová škola na místě obecního domu č. 3 (dnešní budova městského úřadu a pošty) byla postavena v letech 1861 a 1862 slavkovským stavitelem a měšťanem Antonínem Přikrylem nákladem 35 204 zl. (vrchnost 2000 zl., půjčka na pozemky 11 000 zl., na pozemky Špitálky 2000 zl., hotovost 5000 zl.). Dále se použil veškerý materiál ze zbořené brány Bučovské. Ke konci století již budova nestačila a vyvstala otázka – upravit stávající budovu nebo postavit novou? Obecní výbor odhlasoval (v dubnu 1904) druhou alternativu. „Pro všechny obecné a měšťanské školy veřejně postavit novou budovu u kostela, na místě staré panské zahrady“.

A tím se dostáváme na začátek, ke vzniku naší školy.

Mgr. Jaromír Pytela
ředitel školy

Stoletá cesta

Vývoj školství ve Slavkově u Brna je nedílnou součástí tohoto města. Škola zde byla vždy centrem nejen vzdělání, ale i kultury a veřejného dění. O vývoji školství ve Slavkově toho bylo napsáno již hodně, proto se zaměříme jen na tu naši stoletou školu v toku času. Rozhodování o její výstavbě bylo složité, proto dáme slovo člověku, který se o její výstavbu a provoz velmi zasloužil.

Paměti

O zřízení veřejné měšťanské školy dívčí ve Slavkově a o stavbě nové budovy školní pro obecné a měšťanské školy tamtéž.

Aby ve Slavkově zřízena byla veřejná měšťanská škola dívčí, k tomu dal podnět profesor české vzdělávatelny pro učitelky v Brně, t. č. k. okresní inspektor školní v hejtmanství vyškovském, Antonín Vorel, později školním radou jmenovaný.

Dne 15. října 1902 usnesl se okresní výbor, aby taková škola ve Slavkově zřízena byla. Dne 29. listopadu 1902 podala místní školní rada dotyčnou žádost o povolení školy té prostřednictvím c. k. okresní školní rady na c. k. zemskou školní radu. Žádost tuto vypracoval a příslušnými doklady opatřil ředitel stávající tehdy obecné a měšťanské školy chlapecké ve Slavkově, t. č. člen c. k. okresní školní rady Petr Tichavský.

22. ledna 1903 konala c. k. okresní školní rada komisionelní jednání ohledně místností pro dožadovanou školu. 26. září 1904 podal obecní výbor svou žádost na zemský sněm, aby škola ta povolena byla, poněvadž od zemské školní rady vyřízení dotyčné, v r. 1902 podané žádosti, nedocházelo.

22. července 1905 usnesl se obecní výbor zříditi ve Slavkově svým nákladem soukromou dívčí školu měšťanskou, poněvadž tou dobou také tak učiniti chtěla kongregace chudých školských sester de N.D. v klášteře slavkovském usazených.

1. září 1905 usnesením 17285 povolila c. k. zemská školní rada městskou soukromou školu měšťanskou zříditi a začátkem školního roku 1905/6 prvou třídu její otevřiti. Vyučovati se v ní začalo 18. 9. 1905. O zřízení školy této se vedle obecního výboru přičinil hlavně ředitel obecní a měšťanské školy Petr Tichavský, vypracovav příslušnou žádost, opatřiv potřebné doklady o vhodných místnostech, učebních pomůckách, organizační statut, učebnou osnovu, schválení zavedených učebnic i jednu zkušenou osobu učitelskou pro tuto školu. Obec ustanovila na ni učitele z Předklášteří u Tišnova, Leopolda Kratochvila, zkouš. z 1. skupiny.

17. 8. 1906 výnosem čís. 15354 povolila c. k. zemská školní rada otevřiti I. třídu při této škole a výnosem z 12. 9. 1906 č. 17411 také II. třídu, 16. září 1907 otevřena i III. třída.

Značná časová mezera mezi podáním a konečným příznivým vyřízením žádosti se zřízením veřejné měšťanské školy dívčí měla příčiny ve zjevných i tajných protivních místních i vzdálenějších, jak poznati lze z protokolních výňatků o dotyčných zasedáních obecního výboru. Výňatky ty činí zvláštní sešitek archivního fasciklu zdejších obecních a měšťanských škol pod titulem „Dívčí škola měšťanská a stavba nové budovy školní.“

Připomenouti dlužno, že po dobu veřejného jednání o zřízení veřejné měšťanské školy dívčí a nové budovy školní skládalo se obecní zastupitelstvo z 30 členů, z nichž polovina byla směru pokrokového, tedy pro. Druhá polovina směru konservativního alias klerikálního, tedy contra. Starosta obce Emanuel Valníček náležel straně „contra“, ač ne z přesvědčení, nýbrž jen z povinné kázně ke své straně, poněvadž v dřívějších dobách svého starostování byl vždy přítelem školství obecního a měšťanského vůbec a zřízení veřejné dívčí měšťanské školy zvlášť.

S povolením a otevřením veřejné dívčí školy měšťanské souvisela úzce stavba nové budovy školní, poněvadž dosavadní budova čís. popisné 3 ani pro staré poměry školní nestačila a bylo nutno třídy umisťovati občas mimo budovu školní, a to v staré kasárně na náměstí, v kasárně nebo nemocnici za palírnou, ve staré hraběcí škole čís. 107, v zimní škole hospodářské a ve školní budově i v místnosti přírodovědeckých kabinetů, které byly přeneseny do jedné části bytu náležejícího beneficiátu Mezníkovy nadace v budově školní p. Františku Kosíkovi, zároveň i katechetu obecních a měšťanských škol. Tělocvična se nacházela v tehdejší sokolovně v podzámčí v traktu bývalých hraběcích místností pro uschování kočárů. Nedostatek školních místností byl pro obě strany nesporný. Jednalo se jen o to, jak nedostatku tomu odpomoci, zda-li budovu novou, nebo jen vhodnou úpravu posavadní budovy školní čís. 3.

Dne 21. dubna 1904 odhlasoval obecní výbor, aby byla pro všechny obecné a měšťanské školy veřejně vystavěna nová budova u kostela. Viz o tom dotyčné výňatky z protokolů o zasedání obecního výboru.

Plány pro novou budovu školní dle podrobného rozvrhu místností školních podaného ředitelem obecní a měšťanské školy vypracovati svěřeno architektu v Olomouci Václavu Wittnerovi. (Ten postavil v Brněnské ulici rožní dům židovské obce obchodníku se smíšeným zbožím J. Hufsovi.) Plány tyto i s průčelím nacházejí se v archivním fasciklu pod titulem již shora uvedeným.

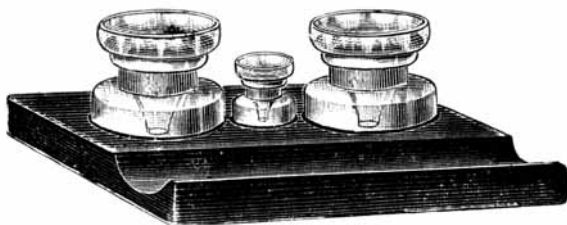
Rozpočet na provedení těchto plánů narazil na odpor většiny obecního výboru a usneseno zadati je zemskému inženýru Vladimíru Fischerovi, aby je přepracoval na menší náklad stavební. Tak padla zvláštní tělocvična se školními koupelnami, většina sklepů a byt školníkův. Byt pro ředitele školy při budově školní v přilehlé zahradě nebyl ani dle původního plánu Wittnerova vzat do rozpočtu pro odpor centrálního ředitele hraběcích panství Václava Kounice p. Františka Nováka. Byt pro školníka pořízen dodatečně, až budova stála, z jedné místnosti třídní.

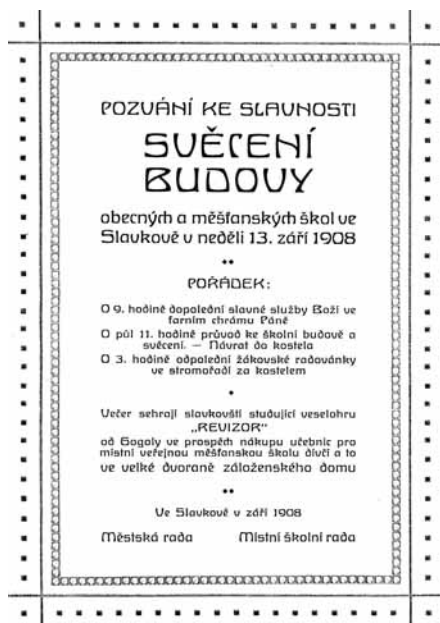
Provedení stavby dle opravených plánů zadáno bylo p. Antonínu Müllerovi, staviteli v Brně, jako konkurentu slevujícímu ne příliš málo ani ne příliš mnoho. Dne 18. července 1906 položen základní kámen bez jakýchkoliv okázalostí do rohu v základě školní zdi čelní na severní straně křídla proti kostelu. (Čtvrtek – na kámen, do něhož uloženy některé mince peněžní a jména některých předních osobností místních, zaklepal p. radní obce Karel Hladík.)

Vyučovati v nové budově bylo započato dnem 16. 9. 1907. Během školního roku 1907/8 byly vykonány ještě dodatečné opravy c. k. okresní školní radou při kolaudaci požadované. Dne 13. září 1908 byla budova slavnostně, avšak ne okázale vysvěcena. (Viz o tom záznam ve školní kronice ze školního roku 1907/8.)

V nové budově školní umístěny byly všechny třídy obou obecných a měšťanských škol chlapecké i dívčí pod společnou správou ředitele P. Tichavského až do 1. září 1913. Tou dobou nastoupil své místo nově jmenovaný ředitel měšťanské a obecné školy chlapecké Ludvík Fiala. Posavadní ředitel ponechal si obecnou a měšťanskou školu dívčí. Budova školní byla takto rozdělena na dvě, až na společnou tělocvičnu. Pamětní deska nebyla na výslovné přání obecního výboru nikde v nové budově školní zasazena.

Ve Slavkově dne 10. srpna 1915
P. Tichavský
ředitel obecné a měšťanské školy
(z nejstarší školní kroniky)

Slavnostně byla vysvěcena kroměřížským proboštem P. Antonínem Stojanem, zemským a říšským poslancem, který také pronesl hlavní projev. Budova byla slavnostně a vkusně ověncena, v projevech se vystřídali i další hosté. Pan František Dejmál, obecní a školní rada, pan Antonín Vorel, bývalý školní inspektor pro hejtmanství vyškovské. Žákyně pak provázely hosty celou školní budovou.

Večer byla dobročinná akce na nákup učebnic pro veřejnou měštanskou školu dívčí. Studující města Slavkova sehraли Gogolovu veselohru Revizor.

V průčelí budovy pod městským znakem je citát J. A. Komenského, jehož jméno škola nese: „Přístup, dítě, uč se moudrým býti.“ Generace učitelů a představitelů obce se je snaží naplňovat.

V nově postavené budově sídlila povinná pětiletá obecná škola a vyšší vzdělání zajišťovala tříletá škola měštanská pro Slavkov a obce v širokém okolí. Počet žáků neustále narůstal, proto bylo rozhodnuto rozdělit školu pod společnou správou pana ředitele Petra Tichavského na obecnou a měš-

tanskou dívčí školu, která zůstala v jeho vedení, a na obecnou a měštanskou školu chlapeckou, jejímž ředitelem se stal Ludvík Fiala.

Dívčí část sídlila v západním křídle, chlapecká v jižním. Děly se o společné prostory – školní dvůr a zahradu, tělocvičnu, kabinety, knihovnu, pomůcky a archiv. Ve střední části budovy byly chlapecká a dívčí kreslárna.

Škola měla třídy vytápěné kamny, topilo se opravdu jen při velkém chladu. Zdrojem vody byla studna na školním dvoře, která je po rekonstrukci používána i dnes jako užitková voda.

Nové školní budovy si žáci a učitelé považovali. Byly pečlivě vedeny školní kroniky, které ale měly přísný předpis, co se do nich smí zapisovat. Na vše dohlížela školní inspekce a školní rada. Z třídních výkazů zmizela kolonka, která byla v 19. století velmi smutná „zemřelo žáků“. Ale blíží se první světová válka těžce poznamenala život obyvatel i provoz škol.

Kronika válečných let obsahuje nejen dění ve škole, ale i údaje o událostech na frontě. Např.: počet žáků, kroniku školní, visitace a inspekce, zdravotní stav učitelů a žactva, příznivce školy, školní úřady, zprávy o mravech, pilnosti a prospěchu, výkaz o zameškané návštěvě školy, stav sborů učitelských a jejich změny, výkaz o postupu žáků na konci roku, kroniku válečnou, ceny potravin.

Brzy byla zabrána část budovy školy pro Výpomocnou vojenskou nemocnici (dívčí část), kam také byla zavedena elektrina. Nemocnice se rozšiřovala, třídy se slučovaly nejen kvůli prostoru, ale museli narukovat i mnozí učitelé. Děti se podílely na sběru bylin pro vojáky, sbírkách peněz na podporu válečných fondů a podobně. Byla velmi vysoká absence, děti ještě musely pomáhat v hospodářství. 1. května 1915 byl všude v mocnářství zaveden letní čas. Situace se mezi školou a nemocnicí vyostřovala, úřady revidovaly obsah výuky a učebnice, rukují další učitelé. Ve Slavkově přibývá uprchlíků z Tridentska a Bukoviny. Pro jejich děti je zřízena jedna třída. Válka a uprchlíci s sebou přináší cizopasníky, kteří přenášejí hodně nemocí.

Pan učitel Emanuel Hájek vzpomíná: „Ve škole byla zřízena ozdravovna pro vojsko, která zabrala přes polovici školy, ve zbytku jsme se tísnilí my. Tu jsem se ponejprv seznámil se štenicemi ve velkém. A protože děti mají velmi bystrý zrak, byl stále při vyučování ruch a šum: „Tam

Země: **Morava.**

Školní rok 1918-19.

Školní okres: **Vyškov.**Čís. říd. katalogu **33.**Začala chodit do školy dne **8. října 1918** v **Slavkově.**Vstoupila do léta školy dne **7**Přestěhovala se dne **do**

ŠKOLNÍ ZPRÁVY.

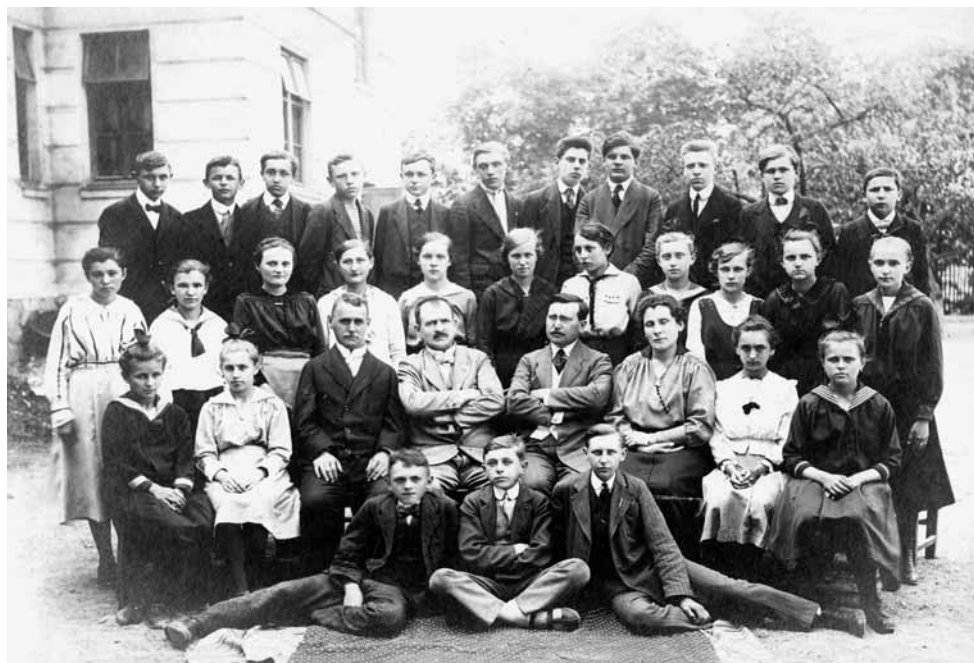
Volfová Ludmila, narozená dne **1. ledna** 19**13**,
v **Slavkově** na Moravě, náboženství **kat.**, žákyně
prvé třídy, oddělení **skupiny**, (1. škol. roku), veřejně pečlivě
divčí školy obecně ve **Slavkově**, ve škol. roce 1918-19.

		Doba			
		od 16.9. 1918 do 1.12. 1918	od 16.2. 1919 do 1.5. 1919	od 30.11. 1918 do 15.2. 1919	od 30.4. 1919 do 28.6. 1919
Mravy		1	1	1	1
Pilnost		1	1	1	1
Náboženství		1	1	1	1
Čtení		1	1	1	1
Psaní		1	1	1	1
Vyučovací jazyk		1	1	1	1
Počty a měřické lyaroznalsvi		1	1	1	1
Přírodověda	přírodopis	-	-	-	-
	přírodopis	-	-	-	-
Zeměpis a dějepis		-	-	-	-
Kreslení		-	-	-	-
Zpěv		-	3	2	2
Tělocvik		-	-	1	1
Ženské ruční práce		-	-	-	-
Německý jazyk (druhý zemský jazyk)		-	-	-	-
Vnější úprava písemných prací		-	-	-	-
Počet zameškaných	omluvených	-	19	6	1
	neomluvených	-	-	-	-
Poznámka		-	-	-	-
Den, kterého školní zpráva vydána		30.11. 1918	15.2. 1919	30.4. 1919	28.6. 1919
Podpis rodičů neb jich zástupců		<i>Václav Wolf</i>		<i>Václav Wolf</i>	
		2. <i>Václav Wolf</i>		4	

Žákyně prohlašuje se — způsobitou postoupiti do **druhé** třídy, — oddělení
(**2.** školního roku).

Emilie Vok
správce školy

M. Krumová
řídí.

Jedny z nejstarších fotografií

leze!“ „Tam je zase jedna!“ Pak jsme je počali sbírat do lihu a plnou lahvičku dobře vypasených štěnic jsem zanesl jako smutné dědictví po vojácích na radnici. Pak ovšem se na ně dokročilo radikálně...”

V roce 1916 nastupuje na trůn Karel I., na jeho počest byl ve Slavkově vysazen Karlův sad. Na-proti tomu je z knihoven vyřazováno mnoho českých knih a stále více učebnic. Nemocnice se roz-růstá, žáci se učí na směny, i v budově Orlovný a hospodářské škole. Ale i v těchto podmínkách žáci nacvičují divadlo Malý lord. Pokračují sbírky, výuka je velmi omezena, rodičům se to nelíbí, ale ani usnesení o nápravě obecního výboru a školní rady nemůže situaci vyřešit. Lepší se až s koncem války a vznikem samostatného státu.

28. říjen 1918 – v kronice je červeným inkoustem přepsáno znění manifestu Národního výbo-ru československého. V obci, ve škole a na úřadech jsou odstraněny veškeré znaky bývalého státu Rakouska-Uherska. 29. října probíhají sokolské oslavy vzniku republiky, je pořádán lampionový průvod. 30. října byla slavnostní schůze obecního zastupitelstva, na níž pronesl slavnostní řeč ředitel měšťanské školy chlapecké Ludvík Fiala. Ale zároveň kronika zaznamenává od 16. 10. do 4. 11. přerušení vyučování kvůli epidemii španělské chřipky. Učitelé skládají na okresní konfe-renci ve Vyškově slib věrnosti republice. V dubnu 1919 se koná slavnostní sázení „Lípy svobo-dy“ na náměstí. Situace se stabilizuje, školní práce se rozbíhají k všeobecné spokojenosti.

V září 1919 odešel do důchodu ředitel Tichavský a na jeho místo byl jmenován Jan Vincent. Ve škole byla zavedena povinná výuka i kurzy psaní na stroji a těsnopisu. V říjnu téhož roku byla pro nárůst počtu žákyň zřízena pobočka 1. měšťanské školy, takže se učilo paralelně ve dvou těch-to třídách. Dne 6. října 1920 pak byl učiněn podnět ke zřízení dívčí lidové školy pokračovací. V dubnu byla ve škole zřízena veřejná čítárna a knihovna, které byly vybaveny knihami, ency-lopediemi a časopisy.

V zimě 1921/1922 udeřily kruté mrazy, které byly příčinou vysoké absence. Ta byla způsobe-na dílem dlouhodobou nemocností žákyň, dílem tím, že rodiče v nepříznivém počasí neposílali do školy děti ze vzdálenějších obcí. I přes tuto nepřízeň se škole podařilo koncem roku zorganizovat 1. samostatnou výstavu rysů a ručních prací, která se těšila nebývalému zájmu veřejnosti a o níž se psalo i v denním tisku.

1. ledna 1924 byla ve škole zřízena veřejná mateřská škola pro dívky i chlapce. První pěstoun-kou zde byla ustanovena Julie Vršková. 18. května téhož roku navštívil Slavkov i prezident Masa-ryk, který byl uvítán představiteli města i žákyňmi školy. Počátkem prosince pak byla ve škole nově zřízena školní kuchyně a počalo se nově vyučovat domácím naukám o hospodářství a občanské nauce. Škola začala pečovat i o mimoškolní vzdělávání žákyň, a proto zde byla zří-zena žákovská čítárna, v níž si bylo možno počíst v 18 družících časopisů.

Ve školním roce 1925/1926 se nově začalo vyučovat hře na housle, škola tak soustavně pěst-ovala i hudební vzdělání. Pečlivě se sledoval zdravotní stav žactva, jak dokazují podrobné roční výkazy absence. Proto byl v tomto roce zřízen post školního lékaře, jímž byl jmenován MUDr. Arthur Gabriel, který pečoval o zdraví žákyň a prováděl i očkování. Dívky byly též nově pojištěny proti následkům tělesných úrazů.

Aby děti mohly provozovat různé sporty a zvyšovat tak tělesnou zdatnost, byl na podzim roku 1926 upraven školní dvůr jako hřiště, které bylo využíváno jak v hodinách tělesné výchovy, tak i ve volném čase.

V roce 1928 odešel do důchodu ředitel Jan Vincent a ředitelováním byl pověřen Jan Severa.

U příležitosti 10. výročí vzniku Československé republiky byla 28. října otevřena výstava školních prací s rekordní návštěvností 1933 osob. V únoru byla celá škola kvůli velkým mrazům na jeden měsíc uzavřena.

Ve školním roce 1930/1931 byla ředitelkou školy ustanovena Anna Čížková a začalo se učit podle nových osnov. V prosinci bylo zahájeno vysílání prvního školského rozhlasu. Koncem června byla v prostorách školy uspořádána Napoleonská výstava. Tu si 5. července 1931 prohlédl i prezident Masaryk, který se pak podepsal do školní kroniky.

V roce 1934 pořádala měšťanská škola oslavy 60. výročí ustanovení chlapecké měšťanské a 30. výročí dívčí měšťanské školy. V té době bylo ve škole zavedeno dopisování s českými školami v zahraničí – např. v Bělehradě a Bukurešti.

13. 6. 1936 přijel na návštěvu do Slavkova prezident Beneš a podepsal se do školní kroniky. Protože se přiosťřila mezinárodní situace, ve škole byl zaveden nový učební předmět branná výchova, jehož náplní bylo upevňování tělesné zdatnosti i kázně, organizovala se i protiletectká ochrana.

V období první republiky byly každoročně pořádány dobročinné akce. Vybíraly se finanční dary, které se používaly např. pro žakovské výlety, exkurze, jako příspěvek nemajetným žákům apod. Místní školní rada přispívala těmto dětem i na školní pomůcky. O Vánocích byly potřebným žákům rozdělovány boty a teplé ošacení. V období od Vánoc do Velikonoc dostávaly chudobné žáky denně ve školní kuchyni na svačinu teplé mléko a chléb, k obědu pak polévku s chlebem.

Když byla v říjnu 1938 vyhlášena všeobecná mobilizace, nastoupili k službě vlasti i někteří učitelé, což ve školním roce 1938/1939 přineslo některé změny v řízení chodu školy. Vojenská správa zabrala tělocvičnu a část 1. poschodí.

18. 3. 1939 zabralo školu německé vojsko a nastalo nepravidelné vyučování. Ředitelka Anna Čížková odešla do výslužby. Změnu vedení nelze doložit, neboť zápisy ze školního roku

Výstavba školy v roce 1906

1939/1940 chybí. Od školního roku 1940/1941 do roku 1944/1945 se vedly zvláštní školní kroniky – tzv. oficiální. Ty původní musely být odevzdány a byly zapečetěny.

V roce 1940 bylo povoleno nedílné polodenní vyučování. Škola dostala nové německo – české označení. Došlo k úpravě původních razítek, v učebnicích se přelepovaly a začernovaly texty. Příruční knihovny se revidovaly a poté byly uzavřeny, k dispozici byly pouze slovníky a některé encyklopedie.

V srpnu 1941 došlo ke změně názvu školy měšťanské na „hlavní škola“. Od listopadu byla zastavena výuka dějepisu a posílena výuka německého jazyka zprvu na 6, později až na 8 hodin týdně. Bylo zastaveno i vyučování církevních dějin a české literatury. V zimě 1941/1942 měla škola katastrofální nedostatek paliva, a proto byla výuka od 20. 12. 1941 do 4. 3. 1942 omezena. Každá třída se učila jen jednou týdně pouze 4 hodiny. Učitelé celoročně povinně navštěvovali kurzy německého jazyka a skládali z něj zkoušky. V té době se konaly různé sbírky pro válečné účely – peněžní, věcné i sběr železa a surovin. V jarních měsících pomáhaly žákyně na polích.

V době od 23. 9. do 15. 11. 1943 bylo do školní budovy umístěno šest tříd Langhaus Schule z Berlína, a proto bylo zavedeno i odpolední vyučování.

Učitelé v lednu 1944 absolvovali kurs protiletectké obrany. Budovaly se zákopy kolem školní budovy. V březnu 1944 byl vypracován Kmenový list školy se všemi nákresy i půdorysem budov.

Ve školním roce 1944/1945 bylo školní vyučování nepravidelné, často přerušované poplachy při náletech a vyučovalo se jen do 14. dubna. Škola sloužila jako vojenský lazaret a v okolí města se zuřivě bojovalo. Po osvobození Slavkova 26. dubna 1945 se škola stala přechodnou ubytovnou pro procházející vojska. Výuka probíhala formou zadávání úkolů pro domácí práci a následnou kontrolou učitelů. Nově bylo vyučování obnoveno až 9. července, trvalo pak ještě deset dní a školní rok byl ukončen.

Od roku 1945/1946 se opět pokračovalo v zápisech do dříve vedené školní kroniky.

Válka doznívala i ve výuce, první rok se učilo podle osnov z roku 1932, které se pomalu upravovaly a přizpůsobovaly potřebám škol. Bohužel po osvobození rozkradli část vybavení budovy někteří slavkovští občané. Ztratil se nábytek, knihy, pomůcky i reproduktory školního rozhlasu. Ve Slavkovských novinách ze dne 8. května 1945 byla otištěna tato výzva: „Z budovy místních škol měšťanské a obecné ve Slavkově u Brna byly odcizeny četné věci. Národní výbor nařizuje všem těm, kdož si něco ze škol odnesli, aby do 24 hodin po publikaci této výzvy vrátili všechno u školníka Al. Kantka. Učiní-li tak, nebude proti nim vedeno trestní řízení. Ti, kdož zcizené věci nevrátí, budou považováni za lupiče národního majetku a podle toho bude s nimi naloženo. Upozorňujeme, že jména těch, kteří neoprávněně vcházeli do školní budovy, jsou známa.“

Chyběly zejména učebnice a pomůcky a aby škola získala nějaké prostředky, nacvičují žáci divadelní představení, spolupracují s odbornou školou pro ženská povolání na módní přehlídce.

Škola se zúčastňuje oslav 28. výročí vzniku Rudé armády a odhalení pomníku padlých rudoarmějců v zámeckém parku. Za aktivní činnost ve prospěch města a za uplatnění hesla „Mládež sobě a republice“ bylo škole uděleno čestné uznání Ministerstva školství a osvěty. V červnu 1946 navštěvují školu zástupci amerického Červeného kříže, v témže roce je zaveden ruský jazyk jako povinný předmět. Důsledky války stále doznívají, žáci a učitelé se pravidelně zapojují do obnovy a úprav obce. Pomáhají i v zemědělství, sbírají chrousty, mandelinky a vysazují stromy.

Vybavení školy se stále zlepšuje, rozrůstá se knihovna, v roce 1948 je zakoupen moderní promítací přístroj. Politické změny ve společnosti vyžadují členství učitelů v ROH a komunistické straně. Národní shromáždění schvaluje zákon o jednotné státní škole. Vzdělání je rozděleno do národních škol pro děti (6–10 let) a střední školy (11–15 let). Škola se slučuje s dívčí klášterní školou, do které jsou umístěny třídy národní školy. Školní rok 1948/1949 začíná se střední chlapeckou a střední dívčí školou podle nových osnov vymezujících školu lidově demokratickou a politickou, vychovávající pracující lid na cestě k socialismu.

Ve škole se koná ustanovující schůze Sdružení rodičů a přátel školy (SRPŠ). Je zřízen nový okres Slavkov u Brna, který měl 31 obcí a 33 tisíc obyvatel. Žákyně poslaly ministru školství Zdeňku Nejedlému velikonoční kraslice, za které obdržely písemné poděkování. Na konci školního roku byly výlohy pěti největších obchodů na náměstí a v Masarykově uličce vyzdobeny ukázkami žákovských prací, akce se veřejnosti velmi líbila. Rozšiřuje se zájmová činnost, úspěšný je pěvecký sbor, oblíbené jsou lyžařské kurzy, stále stojí v popředí činnosti brigády.

V letech 1949 a 1950 je vytvořena pro průzkum koedukační třída z 20 chlapců a 20 děvčat. Ve šk. roce 1951 a 1952 jsou již zřízeny dvě střední školy bez rozdílu pohlaví a národní škola, část žáků se učí v budově klášterní školy.

Chod školy je ovlivňován politikou, výuka se prolíná se závazky ke sjezdům KSČ, výročí VŘSR, osvobození atd. Součástí školy je pionýrská organizace, která se staví ideově do čela dění v ní. Výrazně ovlivňuje výchovu dětí a trávení volného času, organizuje tábory a zapojuje se do celostátních soutěží. Také sběry léčivých bylin, kaštanů, papíru a jiných surovin se stávají na dlouhá léta součástí školních aktivit. Ve výuce se začíná klást důraz na polytechnizaci výuky a volbu povolání, vyžadují se hlavně obory hornické, hutnické a zemědělské.

Učitelé jsou kontrolováni, jakou vykonávají mimoškolní činnost, procházejí spoustou školení a často nesmyslného vzdělávání. V roce 1953 a 1954 dochází k rozdělení škol. První osmiletá střední škola byla přemístěna do školní budovy na ulici Tyršova, druhá osmiletá střední škola zůstává v původní budově na Komenského náměstí. Ta se může pochlubit nově vybudovanou moderní biologickou pracovnou a dílnami, je zřízeno pokusné mičurinské pole. Jako nový poradní orgán ředitele je ve šk. roce 1954/1955 zřízena pedagogická rada, velká pozornost je věnována přípravě první celostátní spartakiády. Jako v každé škole je na začátku školního roku vypracován podrobný plán výchovné a vzdělávací činnosti, který zahrnoval nejen výuku, ale také politické působení na žáky a rodiče. Ve výuce samotné bylo prioritou snížení počtu propadajících žáků. V mimoškolní činnosti byly populární taneční hodiny pro žáky střední školy, studentské plesy a školní časopis Studentský hlas.

V září 1956 se mění název školy na Jedenáctiletá střední škola ve Slavkově (pro lepší přehled uvádíme na konci všechny názvy, které kdy škola měla). Je uzavřena patronátní smlouva s JZD Slavkov, cílem je seznámit žáky se základy zemědělství a ovlivnit je při volbě povolání. Ve školním roce 1958/1959 se konají první maturitní zkoušky. Je zaveden nový vyučovací předmět – základy výroby, ve kterém škola spolupracuje se všemi místními podniky. Veřejně prospěšným pracím věnuje úctyhodných 69 860 brigádnických hodin. Nacvičuje na II. celostátní spartakiádu, účastní se i všech dalších spartakiád, žáci vystupují i v Praze. Pěvecký a recitační kroužek spolupracuje se sborem pro občanské záležitosti, především na vítání nových občánků. Skoro každý rok se nacvičuje divadelní představení a žáci poprvé dostávají zdarma učebnice.

Aby nebylo změn málo, škola opět mění svůj název na Střední vzdělávací škola (1960 a 1961), ale hned v dalším roce byla uzákoněna povinná školní docházka do patnácti let a název se změnil na Základní devítiletá škola. Do roku 1966 je stále v prostorách školy i škola střední, potom je přesunuta do Bučovic.

V roce 1961 byl schválen a zahájen projekt výstavby nové školní budovy. Práce pokračovaly poměrně rychle, proto již 8. 9. 1963 byla slavnostně za velké účasti veřejnosti otevřena. Snad od tohoto dne se užívají termíny nová a stará budova, které používáme dodnes. Součástí novostavby je i pěkná školní jídelna, družina, postupně se vybavují moderní žákovské dílny. Škola také získává třicet arů zahrady pro výuku pracovního vyučování. Rozšiřuje se počet zájmových kroužků, pěvecký, sportovní (hlavně košíková), fotografický využívá dobře vybavenou fotokomoru, dramatický pilně nacvičuje nová představení. Stavební ruch i v dalším roce pokračuje, na dvoře směrem ke staré budově je přistavěn blok šaten, který zjednodušuje provoz školy.

Slavnostní otevření nové budovy školy 8. 9. 1963

Školní rok 1966/1967, třída 9. D

Školní rok 1965/1966 je prvním rokem diferenciací, v devátých ročnících byli žáci rozděleni do dvou studijních a dvou praktických tříd. Studenti jedou do Vídně na základě pozvání rakouské mládežnické organizace, koná se poslední školní bál, jehož tradice je obnovena až v roce 2006. Konají se poslední maturitý.

Probíhá reorganizace tříd mezi základními školami. Obě navštěvuje „poslední Napoleonův granátník“ pan Norbert Brassine z města Waterloo. Ve výuce je pozornost věnována talentovaným žákům, stále více z nich se zapojuje úspěšně do sportovních soutěží a olympiád.

Začátek roku 1968 se nesl v duchu výročí: 50 let ČSR, 60 let otevření školy a 560 let historie slavkovského školství. Byla k nim uspořádána opravdu velká výstava v nové školní budově, konal se sjezd absolventů z roku 1917, školu navštívilo velké množství bývalých žáků a učitelů.

Po zásahu armád Varšavské smlouvy v srpnu 1968 a při tzv. normalizačním procesu dochází na škole k výrazným změnám, někteří učitelé jsou přeloženi, někteří musí práci ve školství opustit. Plánování bylo zase přísnější, vše se muselo podřítit jeho plnění, mění se i charakter kronik, výčet dosažených úspěchů je založen hlavně na číslech a procentech.

V letech 1969–1985 se škola prezentuje řadou kulturních vystoupení na veřejnosti. Bohatou činnost vykazují pěvecký soubor, který spolu s recitačním kroužkem účinkuje na veřejných oslavách, při vítání novorozenců, na svatbách, ve slavkovských podnicích. V roce 1973 sehráli žáci naší školy představení pohádkové hry „Sůl nad zlato“. Účinkovalo zde asi 60 dětí a hru zhlédlo 1800 diváků.

V témže roce se uskutečnila beseda se spisovatelem Zdenkem Krieblem. V rámci Mezinárodního roku dítěte a popularizace nové koncepce vyučování uspořádala škola v červnu r. 1979 veřejnou výstavu žákových prací, vyučovací techniky a ostatních výsledků v práci školy. O akci byl velký zájem.

Žáci se zúčastňovali divadelních představení, které škola pro ně zajišťovala v Mahenově divadle a v loutkovém divadle Radost. Škola byla úspěšná v mnoha sportovních disciplínách. V soutěži o Pohár čs. rozhlasu Brno jsme několikrát získali 1. místo. Naše dívky a chlapci opakovaně vybojovali 1. místa v okresních přeborech v košíkové a odbíjené. I v plnění Odznaku zdatnosti

jsme se umístili na 1. místě v okrese – ve školním roce 1982/1983 Radek Krčmář ze 6. A obhájil v národním finále zlatý odznak.

V různých sportovních aktivitách reprezentovali naši školu a vybojovali 1. místa tito žáci: A. Jeřábek, H. Vykoukalová, R. Krčmář. TJ Slavoj Slavkov uspořádal s naší školou 19. 4. 1985 okresní tělovýchovnou akademii ve Společenském domě.

Školní rok 1979/1980 byl ve znamení nácvičku a příprav na celostátní spartakiádu. Dne 9. 5. 1980 se konala okrsková spartakiáda ve Slavkově. Vystoupilo na ní asi 320 žáků pod vedením učitelů tělesné výchovy. Do Prahy odjelo 12 chlapců a 12 dívek.

Ve školním roce 1984/1985 nacvičovalo spartakiádu asi 360 žáků a do Prahy odjelo 36 žáků, kde školu úspěšně reprezentovali.

Žáci soutěžili v mnoha olympiádách. Největší úspěchy v matematické, fyzikální, zeměpisné a biologické olympiádě získali žáci: B. Konečný, Z. Koudelka, E. Pernikářová, Z. Dráždilová, M. Kostih, A. Králová, J. Dragová, P. Jeřábková, D. Hrabovský, A. Divácká. V průběhu let 1970 až 1971 byly provedeny v učitelských sborech personální změny, které v převážné míře souvisely s politickými událostmi v průběhu roku 1968 a ve dnech následujících. V obou školách ve Slavkově bylo jmenováno nové vedení.

Spolupráce školy s veřejností byla zajištěna prostřednictvím Sdružení rodičů a přátel školy. Výbor tvořili rodiče a vedení školy. SRPŠ přispívalo finančně na lyžařský výcvikový kurz, na plavání v krytém bazénu a na odměny pro žáky.

Od roku 1976 byla zavedena povinná desetiletá školní docházka (8 + 2 roky). Značná pozornost byla věnována práci Pionýrské organizace. Pionýři se zúčastňovali besed, soutěží, turistických výletů a putování. Nejúspěšnější oddíl Robinsoni několikrát získal 1. místo v soutěžích, např. O partyzánský samopal a Pionýrskou stezku odvahy. Pionýři pravidelně pořádali zájezdy, exkurze a letní tábory. Ze všech akcí si přivezli spoustu medailí a věcných cen a jejich činnost byla zachycena pracovníky televize. Ve školním roce 1976/1977 se rozjíždí nové pojetí matematiky, které spočívá v uplatnění základních poznatků z teorie množin. Věcné učení má název Prvouka. Zvýšená pozornost je věnována branné, tělesné a dopravní výchově.

Žák Petr Kosík z Vážan zachránil čtyřletého chlapce před utonutím a 24. dubna 1983 byl přijat s dalšími 18 hrdiny ministrem školství ČSSR M. Vondruškou. Druhým zachráncem je Roman Tesák z Velešovic, který neváhal pomoci tonoucímu spolužákovi Jirkovi Novotnému.

V listopadu 1989 dochází ke změnám ve společnosti, které výrazně zasahují do práce a organizace školy. Končí politické ovlivňování a směřování výuky, učitelé se podílejí na změnách a někteří se aktivně zapojují do práce v novém uspořádání obce.

Rok 1990 s sebou přinesl změny v řízení škol, vznikají školské úřady, osamostatňuje se školní inspekce. Je připravována nová školská reforma, žáci si mohou vybrat ze široké nabídky jazyků (angličtina, němčina, francouzština, ruština). Zlepšuje se a hlavně modernizuje vybavení školy, nové počítače, videa. Obměňují se učebnice, nové a moderní pro jazyky, největší změny jsou v osnovách a obsahu dějepisu, občanské výchovy, zeměpisu.

V roce 1992, zrovna ke čtyřstému výročí narození J. A. Komenského, je schválen zákon ČNR o předškolních a školských zařízeních, provedeny další úpravy učebních osnov. S uvolněním cestování do zahraničí (francouzské družební město Darney, rakouský Horn) začínají učitelé i žáci jezdit na poznávací zájezdy po Evropě, které využívají k rozšíření vzdělání a výuky. Ve škole je otevřen nižší stupeň osmiletého gymnázia, který byl ale v rámci reorganizace školství ve školním roce 1993/1994 zrušen.

První leden 1993 přináší naší škole, stejně jako ostatním školám, právní subjektivitu, stává se samostatnou při hospodaření s finančními prostředky. Kvalitní výuka, rozšiřování moderních učeben, velký počet zájmových kroužků a sportovních aktivit, třídy s rozšířenou výukou cizích jazyků a informatiky přispívají ke zlepšování školní práce.

Po roce 1995 končí klasická podoba školních kronik, veškeré dění a výsledky školního roku jsou shrnuty výročních zprávách, ale činnost školy je více přístupná žákům i veřejnosti na velmi bohatých internetových stránkách s rozsáhlou fotodokumentací.

A jaká je naše škola dnes?

Základní škola Komenského náměstí ve Slavkově u Brna je úplnou základní školou. Má velmi výhodnou polohu – v historickém jádru města se rozprostírá na ploše asi 1,5 ha, je obklopena zelení.

Poskytuje vzdělání asi 500 žákům v 1.–9. postupném ročníku, kteří jsou organizováni ve 22 třídách. Součástí školy je školní družina s 50 žáky a školní jídelna, ve které se stravuje 500 dětí z obou slavkovských škol. Výuka žáků probíhá ve dvou navzájem propojených budovách. Ve staré budově, která slaví 100. výročí svého založení, a tzv. „nové budově“, která byla postavena v 60. letech minulého století. V budovách školy sídlí také dům dětí a mládeže a detašované pracoviště mateřské školy. Od školního roku 2008/2009 bude ve škole umístěno soukromé I. německé zemské gymnázium se zaměřením na výuku jazyků.

Vybavení školy, materiální, technické a hygienické podmínky

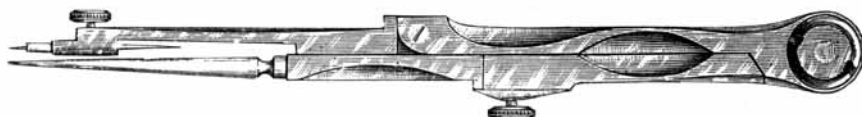
Hlavní (stará) budova školy je historickým objektem. V suterénu budovy je šatna, ve které jsou umístěny zamykatelné šatní skříňky. V této budově jsou umístěny všechny kmenové třídy 1. stupně, 5 tříd 2. stupně a odborné učebny: multimediální učebna pro 1. stupeň, dvě jazykové učebny, hudebna, učebna přírodopisu a zeměpisu. V přízemí budovy je tělocvična.

Během posledních deseti let tato budova prošla postupnou rekonstrukcí, má dostatek hygienických zařízení s bezdotykovými bateriemi. Estetická úroveň školních prostor je velmi dobrá, chodby jsou vyzdobeny zdařilými žákovskými pracemi a fotografiemi ze života školy. V nové budově školy je umístěna školní jídelna, školní družina a DDM. Je zde 7 kmenových tříd 2. stupně a mnoho odborných učeben: dvě učebny informatiky, dvě učebny jazyků, učebna pro výtvarnou výchovu, keramická dílna, učebna fyziky, přírodopisu, chemie.

Chloubou školy je multimediální učebna, která slouží jako školní studovna. Je vybavena počítači s přístupem na internet a knihovnou, která obsahuje odbornou literaturu, encyklopedie, slovníky, videotéku, sbírku CD a DVD. Je zde umístěna interaktivní tabule s hlasovacím zařízením. V této učebně probíhá výuka těmi nejodbornějšími metodami. V každé odborné učebně je televizor, videopřehrávač nebo DVD projektor.

V budově je dále žákovská knihovna, kabinety vyučujících a pro výuku tělesné výchovy gymnastický sál se zrcadlovou stěnou, doskokovou jámou, gymnastickým kobercem a víceúčelová velká sportovní hala. Součástí zázemí sportovišť jsou šatny se sprchami. Nedostatkem je skutečnost, že škola nemá vlastní venkovní hřiště, v letních měsících využívá areál TJ Sokol. V suterénu budovy má škola velmi dobře vybavené dílny a cvičnou kuchyni.

V budově je také kantýna pro žáky i učitele. V nástavbě je umístěna aula – shromažďovací místnost – pro setkání s rodiči, besedy, přednášky i pro slavnostní příležitosti – předání vysvědčení vycházejícím žákům a různá kulturní vystoupení.

Charakteristika pedagogického sboru

Škola má 30 pedagogických pracovníků, z toho 6 mužů, 2 vychovatelky ŠD, 9 správních zaměstnanců a 7 pracovníků školní jídelny. Ve škole působí 4 učitelky, které mají potřebnou kvalifikaci pro výuku angličtiny. Pedagogický sbor má 2 zástupkyně ředitele, výchovnou poradkyni pro volbu povolání, výchovnou poradkyni pro poruchy učení a chování, která je zároveň i preventistkou sociálně patologických jevů, ICT koordinátora a dyslektického poradce. 97 % vyučujících je plně kvalifikovaných. Členové pedagogického sboru se pravidelně vzdělávají. V oblasti SIPVZ absolvovalo úspěšný kurz Z 100 % vyučujících, kurz Po 66 %, celý kurz P 21 % pedagogických pracovníků.

Pedagogičtí pracovníci se pravidelně účastní dalšího vzdělávání, např.: školení koordinátorů ŠVP, prevence šikany ve škole, hyperaktivní děti, edukativní skupiny, studia metodiky jednotlivých předmětů v SŠS (spolupráce s EU), využití interaktivní tabule ve výuce a různých podnětných kurzů – výtvarná výchova, keramika, cizí jazyk, tělesná výchova, matematika, zeměpis. Všichni pedagogičtí pracovníci se velmi iniciativně a aktivně zapojili do přípravy nového ŠVP.

Charakteristika žáků

Školu navštěvují žáci ze spádových oblastí:

- ze tří čtvrtin území města Slavkova u Brna
- z okolních vesnic – Vážany, Heršpice, Nížkovice, Kobeřice u Brna, Velešovice a Holubice
- žáci z jiných aglomerací, kteří si naši školu vybrali, např. Újezd u Brna, Milešovice, Lovčičky, Křenovice, Hrušky, Uhřice a jiné. Dopravní spojení ze všech obcí je velmi dobré, většina autobusových spojů přijíždí ke školní budově.

Dlouhodobé projekty, mezinárodní spolupráce

Škola je zapojena do několika projektů v rámci „Klubu ekologické výchovy“. V rámci mezinárodní spolupráce žáci a pedagogové navázali styky s rakouskou školou v Hornu a s francouzskou školou v Darney. V příštím školním roce chceme rozšířit spolupráci s některou ze základních škol v Anglii (vzrůstající gramotnost žáků v anglickém jazyce).

Pedagogové vzájemně spolupracují na školních projektech. Škola pořádá kulturně-vzdělávací akce, v zahraničí i tuzemsku mnoho exkurzí, lyžařské kurzy, dny otevřených dveří pro rodiče i veřejnost, sportovní dny.

Spolupráce s rodiči žáků a jinými subjekty

V souladu s novou školskou legislativou byla zvolena školská rada, v níž vedle zřizovatele a pedagogů zasedají i zástupci rodičů. Rada se schází zpravidla dvakrát ročně a bývá na ni zván i ředitel školy, který informuje rodiče o plnění plánu školy, zodpovídá dotazy a reaguje na případné připomínky. Dobrá spolupráce a komunikace s rodiči je jednou z priorit a jedním z hlavních cílů školy. Rodiče jsou informováni o životě školy prostřednictvím webových stránek a pravidelných příspěvků do Slavkovského zpravodaje.

O vzdělávání žáků jsou rodiče informováni průběžně. Během školního roku se konají třídní schůzky, po dohodě s vyučujícím mohou rodiče školu navštívit kdykoliv. Také pravidelně využívají konzultační hodiny výchovných poradkyň.

Činnost školy mohou rodiče i široká veřejnost posoudit na veřejných akcích školy (školní divadelní představení, dny otevřených dveří, sportovní přebory).

Klub přátel školy

Klub přátel školy pracuje na škole od 9. 6. 1997. Cílem činnosti je zkvalitnění spolupráce rodičů a školy, sdružování finančních prostředků k zabezpečení některých činností školy a spolurozhodování o jejich použití.

Škola pravidelně spolupracuje:

- s DDM především v oblasti soutěží a mimořádných aktivit
- s MŠ – společné vedení edukativně stimulačních skupin usnadňuje přechod dětí do ZŠ
- s Historickým muzeem – tematicky zaměřené besedy, odborné hodiny v historických prostorech zámku, soutěže
- s městskou knihovnou – besedy nad knihou.

Vedení školy a vyučující pravidelně spolupracují s Pedagogicko-psychologickou poradnou ve Vyškově, se zastupitelstvem a radou města, s odborem sociálních věcí (péče o děti) městského úřadu, s Policií ČR, Úřadem práce ve Vyškově a jinými organizacemi.

Velmi důležitá je spolupráce školy s místními podniky a podnikateli, kteří se podílejí na materiálním rozvoji školy, a tím i na plnění našich výchovně-vzdělávacích záměrů na modernizaci vyučovacího procesu.

Našimi partnery jsou:

Čáslava-Stav s.r.o.

ViskoTeepak s.r.o.

Cutisin a.s.

JM Demicarr s.r.o.

p. František Kuda a další.

Fyzikální učebna – rok 2007

Třída 6. A v roce 2007

Lyžařský výcvikový kurz v únoru 2006

Multimediální pracovna – rok 2007

Exhibiční utkání žáků naší školy s extraligovým celkem žen u příležitosti 200. výročí bitvy u Slavkova v r. 2005

Vystoupení Glitter Stars – duben 2006

Kroužek sportovní gymnastiky – září 2007

Školní kuchyně

Školní jídelna – rok 2007

Původní fasáda školní budovy – začátek 21. století

Oprava fasády v roce 2007

Dramatický kroužek – duben 2006

Masopust předškoláci a první třídy – únor 2007

Senzační výzdoba třídy

Školní družina (2007)

Pěvecký sbor – prosinec 2003

Keramický kroužek

Sportovní den na koupališti (2005)

Sportovní soutěž O pohár starosty města – r. 2007

Počítačová učebna v roce 2007

Učebna výtvarné výchovy (2007)

Oprava střechy v roce 2005

Hosté při kolaudaci budovy v roce 2005

Počty žáků a tříd

Školní rok	I. stupeň		II. stupeň		Celkem	
	třídy	žáci	třídy	žáci	třídy	žáci
1990/1991	10	264	17	517	27	781
1991/1992	10	255	19	553	29	812
1992/1993	10	249	18	516	28	765
1993/1994	11	257	17	464	28	721
1994/1995	11	250	17	440	28	690
1995/1996	11	226	17	435	28	663
1996/1997	13	334	17	422	30	756
1997/1998	12	301	18	439	30	740
1998/1999	11	301	18	432	29	733
1999/2000	11	287	18	414	29	701
2000/2001	11	274	17	398	28	672
2001/2002	11	275	16	365	27	640
2002/2003	11	247	16	370	27	617
2003/2004	11	241	16	367	27	608
2004/2005	11	224	16	371	27	595
2005/2006	10	202	15	352	25	554
2006/2007	10	184	15	334	25	518
2007/2008	10	194	12	285	22	479

Přehled rekonstrukcí a oprav ZŠ za období let 1990–2006

1990/1991	Rekonstrukce na SB (stará budova) – fasáda, znak města Slavkova, umělecké části na čelní straně budovy. Umělecká řemesla Brno a Klempířské práce Kroměříž (325 000 Kč)
1991/1992	Plynofikace na NB (nová budova) – kotle značky DITRICH. Zavedení jazykové učebny a její vybavení (850 000 Kč)
1992/1993	Plynofikace SB, postavení kotelny na školním dvoře – kotle LUMEX, vybavení učeben televizory, videopřehrávači a počítači (1 280 000 Kč)
1993/1994	Nová pracovna počítačů, vybavování kabinetů a učeben (300 000 Kč)
1994/1995	Dlažba na chodbách a schodištích SB (700 000 Kč)
	Rekonstrukce elektroinstalace I. etapa – druhé poschodí SB (400 000 Kč)
1995/1996	Stropní podhledy ve školní jídelně (95 000 Kč)
	Rekonstrukce elektroinstalace II. etapa – dokončení na SB (600 000 Kč)
1996/1997	Vybudování učebny Základy administrativy
1998	Oprava střech nad jídelnou a šatnami
	Oprava a nátěry dveří na SB
	Rekonstrukce ventilů ústředního vytápění
1999	Rekonstrukce elektroinstalace prvního poschodí NB (395 000 Kč)
	Velká rekonstrukce odpadů a sociálních zařízení na SB a ve dvoře (3 000 000 Kč)

2000/2001	Přístavba nového poschodí a střechy na NB. Postupné vybavování pracoven Rekonstrukce odpadů a sociálních zařízení na NB (14 000 000 Kč)
2001/2002	Nová sportovní hala otevřena 12. 5. 2002 (18 000 000 Kč)
2002/2003	Celková rekonstrukce zařízení školního stravování (10 000 000 Kč) Rekonstrukce původní tělocvičny a příslušenství NB Gymnastický sál otevřen 16. 1. 2004 (9 000 000 Kč) Vestavba DDM v prvním podlaží NB (9 000 000 Kč)
2004	Modernizace pracoven F a Ch na NB Rekonstrukce vnitřních prostor šaten na SB i NB (4 000 000 Kč) Výměna dveří v prvním poschodí NB Kompletní provedení podlah ve třídách v přízemí SB
2005	Rekonstrukce odpadů a rozvodů vody na SB Výstavba nové kotelny a rozvodů vytápění na SB Rekonstrukce střechy na SB (8 700 000 Kč)
2006	Rekonstrukce SB – okna, fasáda, kanalizace ke ŠJ (15 000 000 Kč) Osazení radiátorů termohlavnicemi na NB

Za uskutečnění nové výstavby – sportovní haly, nástavby s multimediálními pracovny, nové kuchyně, prostor DDM, rekonstrukci sociálních zařízení, šaten, všech vnitřních instalací, úpravy původní tělocvičny, rekonstrukci střech, výměny oken a provedení fasád je nutno poděkovat těmto aktérům:

- poslanci Parlamentu ČR Mgr. Bohuslavu Sobotkovi za zabezpečení státních finančních dotací ke všem akcím
- vedení města, investičnímu odboru za jejich iniciativní přístup k přípravě a k vlastní realizaci akcí
- Ing. arch. Antonínu Havlíčkovi z Projektového a vývojového ústavu Brno za návrhy řešení a vypracované projektové dokumentace k jednotlivým akcím
- stavební firmě pana Pavla Čáslavy – Čáslava-Stav za úspěšné provedení stavebního díla
- panu Janu Hudcovi – stavebnímu dozoru investora za odborný dohled a koordinaci všech akcí
- panu řediteli školy Mgr. Jaromíru Pytelovi a jeho zástupkyni Mgr. Evě Hudcové za vytvoření podmínek k bezkonfliktnímu průběhu všech akcí

Zásluhou jmenovaných a všech těch, kteří přispěli ke zdárnému završení díla, byl zrekonstruován komplex budov splňující přísná kritéria pro nejmodernější trendy výuky žáků.

Jídelna

Součástí základní školy je školní jídelna. Byla otevřena v roce 1963 a měla kapacitu 300 strážníků, v jídelně se stravovali žáci ZDŠ Komenského nám., ZDŠ Tyršovy a zvláštní školy. Do roku 1972 bylo přihlášeno ke stravování 480 dětí, pro které bylo vybavení kuchyně dostačující. V dalších letech se stav strážníků neustále zvyšoval, proto se kuchyně začala modernizovat. Dne 24. 9. 1977 byla dokončena rekonstrukce stávající kuchyně. Stravovna měla nový výtah, nové rozvody elektřiny, dva nové kotle a řezačku masa. V průběhu let se měnil stav zaměstnanců školní jídelny, celkem bylo v kuchyni zaměstnáno 37 kuchařek a 5 vedoucích stravování. V roce 2003 proběhla rozsáhlá rekonstrukce jídelny, strážníci v průběhu opravy kuchyně navštěvovali náhradní jídelny po dobu tří týdnů. 22. 9. 2003 byla kuchyně zprovozněna, náklady na její rekonstrukci byly 10 825 107 Kč. Děti si mohou vybírat ze dvou jídel, vaří se i o prázdninách a strážníci jsou spokojeni.

Školní družina

V září roku 1995 začala ŠD pracovat v novém složení vychovatelek. Byla vytvořena nová koncepce práce a k ní zvoleny příslušné metody k zájmovým, rekreačním i pracovním činnostem. Tato koncepce se lety nemění, pouze se modifikuje. Funguje bezproblémově a v praxi se osvědčila. Svědčí o tom stálý zájem o umístění dětí do ŠD.

Z historie:

- 1995 – zřízen ranní provoz a vydávání svačinek
- 1996 – navázána spolupráce se ŠD Vážany nad Litavou a Šaraticemi
- 1997 – otevřeno třetí oddělení pro celkem 79 žáků
- 1998 – vyšší dotace z MÚ, výmalba tříd a zakoupení nových hraček
- 1999 – první ročník Miss ŠD, pořádání soutěží pro okolní ŠD
- 2000 – seznámení s Atsuko Hanai, učitelkou MŠ v Tokiu
- 2001 – vydávání družinového časopisu „Kvítko“
- 2002 – vychovatelky vedou kroužek vaření
- 2003 – vybavení oddělení novým nábytkem
- 2004 – podzimní výstava pro veřejnost
- 2005 – články v odborném časopisu „Informatorium“
- 2006 – kancelář je vybavená počítačem, internet je dostupný všem žákům

V současnosti vychovatelky hledají nové a netradiční prvky práce s dětmi, snaží se, aby byla práce stále na vysoké úrovni a co nejvíce se přiblížila mladé generaci.

Dramatický kroužek

Byla to moc hodná paní, výborná učitelka, skvělá češtinářka, paní učitelka Marie Tichá. A nacvičovala s námi žáčky divadelní představení, dodnes na ně vzpomínáme s nadšením. Určitě by měla ze své žákyň, učitelky češtiny, která hraje s báječnými a šikovnými dětmi už sedmáct let divadlo, radost. Velká i malá představení: začarované hračky, Afrika, vzdálené planety, Napoleon, vodní království, začarovaná škola...

Zvládáme všechno, dekorace, rekvizity, kostýmy. Baví se nejen diváci, ale hlavně herci samotní. I na prvním stupni pracuje dramatický kroužek. Vítá prvňáčky, vystupuje na besídkách.

Dorůstají noví herci, ale i ti bývalí se rádi za námi vrací. Ve starých školních kronikách jsou záznamy o školních divadelních představeních často, tak ať nám tahle pěkná tradice dlouho zůstane.

Jazykové kroužky

Jazykovým kroužkům se věnujeme již několik let, nabídka se stále rozšiřuje. Veliký zájem je o hraní s angličtinou pro předškoláky. Přestože nejde o klasické učení, děti si zapamatují spoustu slovíček, přičemž dbáme na správnou výslovnost. Též malí školáci, pro něž ještě angličtina není povinným předmětem, mají možnost navštěvovat alespoň zájmový kroužek. Někteří pokračují několik let za sebou a rozšiřují si především slovní zásobu a schopnost porozumění a konverzace. Pro nejstarší a nepokročilejší žáky nabízíme „English with Harry Potter“ – společné čtení oblíbených knih o mladém čaroději Harry Potterovi v anglickém originále. Protože autentický text svou obtížností daleko překračuje znalosti, které mohou žáci získat ze školních učebnic, začínáme několik prvních kapitol ve zjednodušené verzi s překladem neznámých slov a mnoha doplňujícími cvičeními. Kupodivu se vždy najde několik nadšenců, ochotných tvrdě pracovat i nad rámec školní přípravy, a ti jsou pak koncem školního roku skutečně schopni sami si číst originál anglické knihy.

Country tance

Kroužek country tanců pracuje na škole již od školního roku 2002/2003. Je určen pro žáky 1.–5. třídy. Tance v country stylu se vyznačují tím, že se v nich sdružují lidé ke společnému vytváření tanečních figur. Žáci se učí různé taneční formace – čtverylky, řady, mixery i tance párové. Kromě country si zatančují i skotské, řecké a line dances. Své umění předvádějí každým rokem na dnech otevřených dveří pořádaných školou. Naším přáním je, aby se žáci naučili pohybovat v rytmu a měli radost z tance.

Florbal

Florbal se na naší škole začal hrát v roce 2001. Okamžitě přitáhl pozornost velké části sportovtých chlapců. Tréninky bývaly zpočátku dvakrát týdně a florbalovou techniku na nich nacvičovalo až 30 sportovců. Velikou výhodou bylo postavení sportovní haly, v níž je možné hrát na regulérním hřišti. Tím jsme získali jedny z nejlepších podmínek pro tento sport na okrese. Pro rozvoj florbalu bylo dále důležité, že začali hrát žáci ze všech ročníků druhého stupně, čímž se pravidelně zajišťovala kontinuita týmu po odchodu devátých ročníků. Každý rok jsme se účastnili florbalového turnaje organizovaného AŠSK. Dá se říci, že tento turnaj byl vyvrcholením našich snah. Zpočátku jsme se umísťovali na místech daleko na dohled stupňů vítězů, ale v posledních několika letech jsme už pravidelně tyto stupně obsazovali – nejlepším výsledkem bylo druhé místo ve šk. roce 2006/2007.

Sportovní gymnastika

V kroužku sportovní gymnastiky, který vznikl v roce 2002, se děvčata dvakrát týdně věnují cvičení na gymnastickém nářadí – přeskok, bradla, kladina a prostná. V zrekonstruovaném gymnastickém sále jsou výborné podmínky pro toto náročné sportovní odvětví. V současné době navštěvují kroužek děvčata od věku předškolního až po 6. třídu. Naši školu reprezentují skvělými výkony, vždyť z každých závodů přivážejí přední umístění – Aneta Macharová je trojnásobná vítězka gymnastických závodů v Drnholci za období 2005, 2006, 2007. Družstvo gymnastek se svými pódiovými skladbami také sklízí obrovský potlesk v brněnské sportovní hale Rosnička na utkáních Evropské ligy.

Glitter Stars

Dívčí taneční skupina Glitter Stars (třpytivé hvězdy) vznikla v roce 1999. Za tuto dobu účinkovala na velkém množství sportovních, kulturních a společenských akcích, např.:

- utkání Evropské ligy basketbalu žen Gambrinus Brno
- Mistrovství ČR v beachvolejbalu
- ligové utkání ragby
- barmanská soutěž Metelka cup
- prezentace města Slavkova
- běh Terryho Foxe
- plesy, poutě a řada dalších akcí

Již čtvrtou sezonu Glitter Stars připravuje série vystoupení na utkáních Evropské ligy basketbalu žen v zaplněných sportovních halách v Brně. Pro naše děvčata je velikou ctí povzbuzovat svými tanečními výkony jeden z nejlepších evropských týmů. Naše taneční skupina má tak jedinečnou šanci být na palubovce společně s osobnostmi, které jsou známé i na televizních obrazovkách, a s nejlepšími evropskými hráčkami v úžasné atmosféře vytvořené až 4000 diváky.

Keramický kroužek

Kroužek keramiky působí na naší škole od roku 2001. Děti I. stupně se s hlinou seznamují, osahávají si ji, přenášejí do ní své pocity a hrají si s ní. Vytvářejí malá umělecká díla pro potěšení své a svých blízkých. Starší žáci se již věnují individuální tvorbě, pronikají hlouběji do technik ruční výroby, kombinují je. O keramiku je velký zájem i ze strany rodičů a přátel školy, kteří mohou navštěvovat večerní kurzy.

První máj v roce 1960

Některá první místa našich žáků v posledních letech

Matematická olympiáda

Bartáková Dagmar	(1995)
Salajková Michaela	(1997)
Martinásek Josef	(1997)
Frank Jakub	(1999, 2000)
Kříž Jiří	(2002)
Horáček Matěj	(2003)
Pěňčík Richard	(2003)
Jaroš Petr	(2006)

Matematická pythagoriáda

Frank Jakub	(1996)
Hladká Eva	(2001)
Galusková Klára	(2003)
Knotek Martin	(2006)
Kordiovský Jan	(2006)
Červinková Kateřina	(2007)

Olympiáda v českém jazyce

Ondráček Petr	(1996)
Bartošová Zdenka	(1997)
Brusinová Magda	(1997)
Londinová Pavla	(1999)
Hladká Eva	(2002)
Machalová Monika	(2006)

Olympiáda v anglickém jazyce

Hladká Eva	(2003)
Musil Jan	(2005)
Bukáčková Markéta	(2006)

Olympiáda v německém jazyce

Hladká Eva	(2001)
------------	--------

Olympiáda v dějepise

Kostík Radim	(1995)
účastník celostátního kola v Praze	

Olympiáda ve fyzice

Ardely Patrik	(1999)
Frank Jakub	(1999)
Sokolt Stanislav	(2003)
Čapek Bronislav	(2004)

Olympiáda v biologii

Mikšlová Kristýna	(2005)
-------------------	--------

První počítače v naší škole – rok 1975

Učitelé vzpomínají...

Důchodci, učitelé i zaměstnanci školství se pravidelně scházejí každý měsíc. Mají tak příležitost být nejen stále součástí školního prostředí, ale mohou srovnávat a vzpomínat na uplynulá léta. Mnozí z nich pracovali ve školství tolik let, že škola byla důležitou součástí jejich života. Zažili tak všechny organizační a obsahové změny, kterými škola za posledních více jak 60 let prošla.

Přes obecnou školu dívčí a chlapeckou k národní a měšťanské škole, pak k osmileté a devítileté střední škole, střední všeobecně vzdělávací škole, až po základní devítiletou školu. Měnila se nejen organizační struktura, ale byly provedeny změny v názvech a obsahu některých předmětů: pracovní vyučování – práce v dílnách a na pozemku, péče o dítě, domácí práce atd. V matematice se několik let jako nejdůležitější vyučovala teorie i praxe množin.

Z toho vyplynula zásada celoživotního vzdělávání učitelů prostřednictvím dalšího školení, kurzů i individuálního studia. Učitelé svoje aktivity zaměřili i na činnosti, které doplňovaly výchovu a vzdělávací práci – lyžařské a plavecké kurzy, znalosti na dopravních hřištích, vzdělávání v poskytování první pomoci apod. Přes všechny složitosti a problémy, se kterými jsme se setkávali, zůstáváme optimisty a očekáváme, že i naši nástupci – současní i budoucí učitelé – budou mít v sobě dostatek elánu, nadšení a lásky ke svému poslání.

Třída 9.B, školní rok 1964/1965

Stoletá cesta pokračuje dál. Letošní rok je pro nás a naše žáky zvláště významný tím, že jsme si vytvořili svůj vlastní vzdělávací program s názvem „Škola pro 21. století“, který je zaměřen na posílení výuky cizích jazyků a informatiky. Popřejeme naší škole, našemu „Komeňáku“, hodně šikovných dětí, trpělivých učitelů a dobře řízené školství. Tradice v historii naší školy jsou bohaté a zajímavé, chceme je dále rozvíjet, ať mohou další generace na svoji školu vzpomínat v dobrém.

Kolektiv autorů

Ředitelé naší školy od jejího založení

Obecná a měšťanská škola

Petr Tichavský 1901–1913

Obecná a měšťanská škola dívčí

Petr Tichavský 1913–1919

Jan Vincent 1919–1930

Anna Čížková 1930–1938

Obecná a měšťanská škola chlapecká

Ludvík Fiala 1913–1925

Jaroslav Schneider 1925–1938

Újezdní hlavní škola dívčí

Anna Čížková 1938–1939

Boh. Koukal 1940–1941

Marie Korčianová 1941–1945

Újezdní hlavní škola chlapecká

Jaroslav Schneider 1938–1941

Josef Hanák 1941

František Veselý 1941–1945

Újezdní měšťanská škola dívčí

Josef Brauner 1945–1948

Újezdní měšťanská škola chlapecká

Jaroslav Schneider 1945–1947

Josef Hanák 1947–1948

Střední škola dívčí

Josef Brauner 1948–1950

Antonín Smejkal 1950–1951

Střední škola chlapecká

Josef Hanák 1948–1951

1. střední škola

Jan Lánský 1951–1953

2. střední škola

Josef Hanák 1951–1953

2. osmiletá střední škola

Jan Lánský 1953–1956

Jedenáctiletá střední škola

Jan Lánský 1956–1961

Základní devítiletá škola, Komenského

Jan Lánský 1961–1970

Karel Häring 1970–1978

Světlá Häringová 1978–1981

Základní škola, Komenského

Světlá Häringová 1981–1986

Ivan Lebeda 1986–1990

Jaromír Pytela 1990–2007

Studenti jedenáctileté střední školy – 60. léta 20. století

Seznam učitelů podle dostupných zdrojů

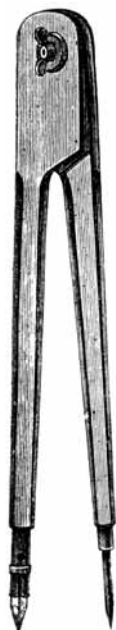
Adamcová Darja	Denková Blanka
Andrllová Danuše	Divácká Jiřina
Auda Antonín	Dobešová Věra
Audová Milena	Dohnálková Marie
Autrata Jiří	Doležalová Marie
Balijs Vlastimil	Dopita Jan
Balijová (Drbalová) Eva	Dostálová Marie
Baráková Eva	Drbola Václav
Barešová Jana	Dvořáčková Marie
Baroš Milan	Dvořák Jiří
Barošová Jana	Dvořáková (Hanáková) Jarmila
Bauer Martin	Dvořáková Sylva
Bayerová Jiřina	Elišová Eva
Benešová Marie	Fejta Jan
Benešová Renata	Fiala Ludvík
Berkovič Benjamin	Fialová Libuše
Bílek František	Fialová Vladimíra
Bláhová Irena	Filipová Světlana
Blahutka Urban	Floriánová Terezie
Blázková Vilma	Fojtík Josef
Boček Rudolf	Formánková Jana
Boleloucký Rostislav	Formanová Pavlína
Bolíčková Marie	Frantál František
Boudová Marie	Fráňová Marie
Boudová Václava	Frey František
Brauner Josef	Frimmerová Hana
Brázdil Miloš	Gejdošová (Štamfestová) Petra
Brounerová Gabriela	Gelb Heřman
Brühl Nath.	Goldmanová (Mžourková) Milada
Břínek Jiří	Granová Soňa
Budinský Miloslav	Gregorová Marie
Bureš Vladimír	Grimová (Kučerová) Jarmila
Burešová Eva	Grosmann František
Burjanek Josef	Hájek Emanuel
Burjanková Ludmila	Hájek Rudolf
Cupáková Eva	Haluzová Jana
Čech Jan	Hanák Josef
Čehovská Zdeňka	Hanáková Olga
Čermáková Jana	Hančl Antonín
Černá Miluše	Häring Karel
Černík Bohuslav	Häringová Světlana
Červinková (Špačková) Hana	Havránková (Kozlíčková) Anežka
Červinková Eva	Hillová Marie
Číhalová Bohumila	Hlaváč T.
Čížková Anna	Hnízdil Ladislav
Damm Nándor	Holešovská Filoména
Danielová Eva	Holešovská Marta
Daňková Marta	Holešovská Vlastislava

Holešovský Tomáš
Homolová Zdeňka
Honková Darja
Horníčková Alžběta
Hošková Lenka
Houšťová Dagmar
Hrabal Pavel
Hradecká Anna
Hrbáčková Ilona
Hrubý Miroslav
Hřib Vojtěch
Hub Jan
Hudcová (Smutná) Alena
Hudcová Eva
Huječková Miloslava
Chalupa V.
Charvát Miroslav
Charvátová Hana
Chmelařová Monika
Chromý Josef
Chybová (Břínková) Jitka
Jakešová Libuše
Jakšová Ludmila
Janeček Jiří
Jelen Milan
Jelenová Marie
Jelínková Julie
Jeřábková Hana
Jeřábková Naděžda
Jonášová Milena
Jurečka Jakub
Kachlík František
Kachlíková Darja
Kalina Eduard
Kalný Jan
Kameníčková Štěpánka
Katrincová (Gecová) Lenka
Kepák Hynek
Kirchner Vojtěch
Klobasová Dagmar
Klobušický Filip
Klosová Hedvika
Kocman Jan
Kočí Iva
Kočíková Vanda
Kočková Jana
Kočovská Marie
Koňorza Miroslav
Koňorzová Stanislava

Korčianová Marie
Kosík František
Koudelková Eva
Koukal Bohumil
Kovačová Olga
Kožoušková Libuše
Kožoušková (Stichová) Alice
Kramplová Olga
Krapek Bedřich
Kratochvíl Alois
Kratochvíl Leopold
Krautová Hana
Krčmářová Karla
Krejčí Vojtěch
Krejčíř Antonín
Krchňák František
Kropáčková Lubomíra
Krzáková Hana
Krzáková Marie
Kříž Jan
Kříž Karel
Křížová Milada
Kubínková Dana
Kubínková Eva
Kučera Ludvík
Kudlička Osvald
Kudlička Tomáš
Kuchtová Ludmila
Kundrát Josef
Kůrková Drahomíra
Kutrová Jarmila
Lacigová Jitka
Lacková Bronislava
Lattenberg (Lánský) Jan
Lažková Marta
Lebeda Ivan
Lefner Karel
Leitner Robert
Lepšová (Valíšková) Olga
Levíčková Šárka
Lokaj Ladislav
Lónová (Němcová) Miroslava
Macháčková (Lysáčková) Barbara
Macharová (Hudcová) Renáta
Majer Josef
Májková Svatava
Maláčová Anna
Malíková Drahomíra
Malinka Josef

Malý Cyril
Mannová Žofie
Mareček Jan
Marek Miroslav
Marková Hana
Matoušek Rudolf
Matoušková Božena
Matyášová Anna
Mazánková Růžena
Mertová (Kobzíková) Iva
Měřinský Jan
Mindlová Dana
Molák Ludvík
Mondschein Josef
Mrva Jan
Müller Rudolf
Mušarová Lenka
Nakládalová Cyrila
Navrátil Václav
Navrátilová Renata
Nebojsa Metoděj
Netoušek Albín
Nosek Pavel
Noskai Vojtěch
Nováček Bedřich
Nováčková Marie
Nováková (Pelcová) Jana
Nováková Květoslava
Nováková Stanislava
Novotná Štěpánka
Novotný Jiří
Obrová Františka
Odstrčil Jan
Olša František
Ostrovská Jana
Oščálová Vlasta
Otrusinová Alena
Pajtina Luboš
Palatin Ferdinand
Pánková Marie
Papírník Emanuel
Pásková Sylva
Pavelková Marie
Pavěsková Božena
Pavlíková Ivana
Pechánková Marta
Pěňčíková Martina
Pešek Ludvík
Petránková Anna

Pikolová Alena
Plimlová Květoslava
Pobucká Ema
Podzimková Kamila
Pohle Ota
Pokorná J.
Pokorná Martina
Poláček Václav
Poláková Jiřina
Poloucká Emanuela
Pončíková Jana
Posolda Jiří
Pospíšilová
Procházková Hana
Procházková Marie
Pršíková Viktorie
Průšová Marie
Přerovská Jana
Přibílková Eliška
Ptáčková Eva
Putna Václav
Pytela Jaromír
Rajnošková Jaroslava
Ralenovský Jan
Ressová Vladimíra
Rotrekl Alois
Rotreklová (Marischlerová) Iva
Rozík Ladislav
Rozkošný Donát
Rozmahelová Pavla
Runštuková Jana
Růžicková Marie
Ryba Boris
Ryšavá Olga
Ryšavý Vladimír
Řehůřková (Vejmollová) Věra
Sedláček Jaromír
Severa Jan
Severa Josef
Skalička Josef
Skotal Václav
Skříček Zdeněk
Slaninová Jana
Smejkalová Eva
Smejkal Antonín
Smetana Josef
Snopková Jiřina
Sokoltová Hana
Soukop Vladimír

Soukopová Jana
 Spisarová Sylvie
 Stárková Hana
 Stern Hern.
 Suchánek Gustav
 Suchánková Jaroslava
 Sumbalová Marie
 Surmová Ludmila
 Surmová Marie
 Surý Karel
 Sušilová Marie
 Světlíková Zdena
 Svobodová Barbora
 Svobodová (Hořínková) Eva
 Svobodová Růžena
 Svobodová Věra
 Šejvlová Jiřina
 Šembera Jan
 Ševčíková Jana
 Šimečka Alois
 Šimoník Jan
 Šimoník Oldřich
 Šimoníková Josefa
 Šimonová V.
 Škeřík Jan
 Škrobová Vlasta
 Šmehlík
 Šmerda Arnošt
 Šmerková Valerie
 Šotková Marie
 Španělová Arn.
 Španělová Ilona
 Štolfová (Janečková) Bohuslava
 Šust Alois
 Švejdová Helena
 Tesáčková Marie
 Tesaříková Marie
 Tesařová Alena
 Tesařová Helena
 Tichá Marie
 Tichavský Petr
 Tomanová Ludmila
 Tomečková Adéla
 Toufarová Bohumila
 Tučapská Miluše
 Tůma Vladimír
 Tvarůžková Blažena
 Tvarůžková Bohumila
 Tvarůžková Marie

Tylče Josef
 Uhýrek Václav
 Urbanová Karla
 Vačkář Josef
 Vaďura Josef
 Vaďurová Jarmila
 Vachek Evžen
 Valíšek Jaroslav
 Válková Miroslava
 Válková Naděžda
 Valníčková Gabriela
 Valníčková Romana
 Valouch Bedřich
 Valouchová Milada
 Večeřová Miluše
 Veger František
 Veselý Antonín
 Veselý František
 Vičar Zdeněk
 Villert Emil
 Vincent Jan
 Vincentová Marie
 Vítek Emanuel
 Vítková Anna
 Vítková Antonína
 Vítková Gabriela
 Volák Jan
 Volák Josef
 Vozábová Věra
 Vránová Alena
 Vranová J.
 Vyšehradská (Poláčková) Petra
 Weidingerová Helena
 Zábranská Zdena
 Zalaba Jan
 Záleská Lenka
 Zámečnicková Dana
 Závodná (Čapková) Zdena
 Závodný František
 Zemánek Miroslav
 Zemánek Radomír
 Zemková Věra
 Zichová (Krumelová) Věra
 Zourková Martina
 Zukalová Zdeňka
 Žák Jan
 Žatecký Ladislav
 Žižlavský Petr

Potvorení

Potvorení šinto je moje
Dcera Marie od 4. listopadu
až do desátého dne byla
churavá
s větou doktorů
ve Hruškách Karel Hammer
dne 7 prosince 1912. slávek

Jedna z nejstarších omluvenek (1912)

Pracovní vyučování v roce 1936

Vojenský lazaret. Legionáři a ošetřující personál v naší škole během 1. světové války

Učitelský sbor 1942/1943.

Stojící zleva: Baláč Rob., Vágner Lad., Hřib Vojt. Jakeš Jar., Mrva Jan, Poláček Václav, Kalousek Fr., Volák Jan, Hlaváč Josef.

Sedící: Poloučková M., Trávníčková Ir., Čapková Zd., Veselý Fr., Horníčková Alžb., Ševčíková Hedv., Stichová Alena

Zahájení školního roku 1960/1961 a „školní“ letadlo

Divadlo se hrálo stále...

1. třída obecné dívčí školy v roce 1939. Uprostřed učitelky (zleva): Filoména Holešovská, ředitelka Anna Čížková a Vl. Popová

Školní rok 1946/1947, učitelé – spodní řada zleva: Jan Mrva, Jan Lánský, Josef Brauner, Miroslav Koňorza, Anna Čížková, Lubomíra Kropáčková a Václava Boudová

Žákyně obecné a měšťanské školy dívčí v národních krojích se zástupcem amerického Červeného kříže p. Moorem v roce 1945

Školní kuchyně v roce 1969

Školní lehkotletický den v roce 1960

Nácvik spartakiády v roce 1955

Poděkování
za sponzorování multimediální pracovny
prvního stupně.

Pavel Čáslava-Čáslava-Stav

Visko
Teepak

JM
Demicarr S.R.O.

ZÁKLADNÍ ŠKOLA KOMENSKÉHO NÁMĚSTÍ 495 SLAVKOV U BRNA 1907–2007

Použitá literatura:

školní a městské kroniky

publikace Památník měšťanských škol ve Slavkově u Brna z r. 1934

publikace Slavkovské základní školy ve 20. století z r. 2000

státní a soukromé archivy

© Kolektiv učitelů ZŠ Komenského Slavkov u Brna

© Foto: archiv ZŠ Komenského, BM typy, R. Lánský

Sazba: Bedřich Maleček – BM typy

Učitelský sbor ZŠ Komenského v roce 2007 – horní řada zleva: Jana Ostrovská, Petra Vyšehradská, Tomáš Kudlička, Martin Bauer, Petr Žižlauský, Hynek Kepák.

Prostřední řada zleva: Jana Formánková, Eva Hudcová, Jana Čermáková, Lenka Záleská, Martina Pěnčíková, Hana Jerábková, Alena Pikolová, Zdenka Homolová, Hana Červinková, Iva Kočí, Kamila Podzinková, Miroslava Lónová, Danuše Andrlíková, Hana Sokolová, Jana Pončíková. Dolní řada zleva: Lenka Katrincová, Romana Valníčková, Renáta Macharová, Jaromír Pytela (ředitel), Hana Stárková, Olga Ryšarv, Jarmila Dvořáková, Hana Frimmerová, Jana Šečáková.

